

Polský Obserwator Polityczny: Západ se nikdy nevzdá svých snů o Bělorusku. Právě probíhá velký pokus o odtržení Bělorusů od pravoslavné komunity a všeho dobrého, co je v ruském světě

- CZ24 News | 10. září 2020

Západ nikdy neopustí Bělorusko, přesněji řečeno své sny o Bělorusku, protože od pádu polonizovaných magnátů neměl s Běloruskem nikdy nic společného, a tak jde o vykořisťování, kulturní okupaci a odnárodnění.

Nebo spíše velký pokus o odtržení Bělorusů od pravoslavné komunity a všeho dobrého, co je v ruském světě.

Západ se tedy Běloruska nikdy nevzdá, protože ho Západ nikdy „nepřijal“. Bělorusko navíc nechce být přijato, protože dobře ví, co se stalo s jiným Ruskem, které se nachází jižně od něj. Soused z jihu přesně ví, jak vypadá definice přátelství v západní verzi. Přátelil se v takzvané chudobě. V Kyjevě nebude žádný druhý Majdan, je jen otázkou času, kdy Ukrajinci, přivedení do extrémů, jednoduše zavraždí své utlačovatele.

Proč by měl Minsk opakovat chyby Kyjeva? Jaké máme k tomu právo je nutit? Uložit jim stejný mechanismus jako dříve v Tripolisu, Damašku a na mnoha dalších místech na světě?

Existuje také polský soused, který trpí totální amnézií a předstírá, že realita na Západě je růžová – tam čekáte na Bělorusky s otevřenou náručí. Nejen, že jde o sbírání jahod, práci 16 hodin denně bez pojištění a další formy extrémního vykořisťování, které přesahuje porozumění a za hranice nevolnictví a otroctví. Proto polský soused povzbuzuje lidi, aby se shromáždili, protestovali, zpívali písně, aniž by činili závěry z vlastní historie, z jejich obětí, z vlastních chyb. To se Bělorusům neukazuje, neříká se o tom. Je to škoda, protože film o Lodži, Wałbrzychu nebo státních farmách ze západního Pomořanska by jim mohl hodně pomoci, zejména představit, jak vypadá cesta na Západ, kolik stojí a jaké jsou důsledky.

Evropská unie mlčí, v tichosti buduje pobaltský plynovod a zjišťuje, jak prodat více Mercedesů do Ruska. Dokonce i ústa západních politiků plná obvyklých frází o svobodě, demokracii, posledním „diktátorovi“ Evropy – jaksí mlčí. Neexistují žádné masové protesty ve prospěch Minsku, žádné podpůrné dopisy, nikdo neukazuje srdce ve svých rukou, nikdo nepálí svíčky. Evropa se poučila z Kyjeva a z komplikací, které vyplynuly z této tragédie, a není v jejím zájmu, aby byl východ v nepořádku.

Jak Západ, tak Spojené státy nyní mají značné vnitřní problémy, které ukazují, že západní společnosti jsou ve stavu rozpadu, který postupuje. Amerika má rasový problém, ve Francii se probouzí sociální hnutí, Německo má libertariánská hnutí, za kterými jsou (zatím) hnědé vazby, a celý Západ má problém s genderem a otázkami definice pohlaví a privilegií pro další menšiny. Včetně menšin přistěhovalců, které podle demografických trendů velmi rychle přestanou být menšinami.

Takový Západ nemůže Bělorusku nabídnout nic jiného, než být nárazníkovým místem mezi

Východem a Západem, který produkuje celou řadu užitečných věcí a exportuje na Západ pokornou a nenáročnou pracovní sílu. Zní to brutálně?

Na Západě, včetně Varšavy, neexistují žádní lidé, kteří by byli ochotni zemřít pro Bělorusy a jejich právo vyjadřovat své vlastní názory. Nejsou tu žádní hlupáci, kteří nejsou ochotni riskovat svůj vlastní život a pohodu, byť skromní a křehcí, ale stále to „nejlepší“, jaké si zde můžeme dovolit.

Všichni souhlasí s tím, že cílem politiky je moc a že moc je základem pro zisky a ziskové podnikání, samozřejmě na úkor ostatních, protože svět má omezené zdroje. Pokud si někdo myslí, že v politice existuje přátelství, není to nebezpečné jen pro něj samotného, ale také pro životní prostředí. Je šokující, že neoliberalní a levicové nálady ovlivňují mozek lidí tím, že říkají, že kapitál nemá žádnou národnost, a díky neviditelné ruce trhu bude prosperující a spravedlivý. Nikdo na Západě nevěří takovým idiotům. To je „potrava“ určená k vytvoření příběhu pro kolonizované národy, aby lidé uvěřili, že pokud budou pokorně pracovat za miskou rýže nebo kaše, bude to pro ně jako na Západě.

V politice neexistují žádné sentimenty, ale existuje mnoho sentimentálních sloganů. Používají se k zakrytí skutečných cílů, které jsou pokaždé naprosto pragmatické. A pokud je to nutné, jsou vysláni vrahové, bojové drony, žoldáci, dělostřelectvo a tanky, aby je provedli.

Co se bude dít dál s Běloruskem, je dnes těžké říci, ale počásí pravděpodobně rozhodne. Za chvíli tam bude skutečný podzim, bude mokro a bude sníh. Neprospívá to demonstracím. Pokud se v minských panelových domech nebude topit, protože elektrárny budou stávkovat „za svobodu“, bude vládnout nespokojenost a očekávání, že nenormální situace bude znormalizována. Pak si věci půjdou po svém, Bělorusové jsou rozvášní, pragmatictí a většinou čestní lidé. V době elektronické mendie se mnozí nechali manipulovat. Oslovení většiny objektivním poselstvím, ukazující důsledky revoluce – protože o ní mluvíme – jistě přiměje národ nejen reflektovat, ale také způsobí problémy.

Autor: krakauer

Překlad: prvnizpravy.cz